

[Arnth Jensen.]

er man saa ivrig for at faa det ordnet om? Det ærede Medlem Hr. Hauberg ved, at vi stod ikke ene i vort Krav, men at det Parti, som den højtærede Minister i Dag repræsenterer, stod paa akkurat samme Standpunkt. Derfor lykkedes det ikke for det ærede Medlem Hr. Hauberg dengang at naa saa langt, som han vilde; og derfor var det vel ogsaa, at den radikale Ordfører i Dag meget vel vogtede sig for at udrede, hvordan Partiets Stilling var netop over for dette Spørgsmaal dengang.

Saa siger man, at der ændres ikke ved Beføjelserne. Det ærede Medlem Hr. Vesterager har allerede sagt, at det skulde gerne være saadan, at man ogsaa i politiske Forhandlinger kunde stole paa hinanden, at et Ord var et Ord og et Haandslag var et Haandslag. Saadan havde jeg ogsaa ønsket, det var, og saadan havde jeg troet, Stillingen var i 1933, men saadan er det jo slet ikke. Den højtærede Minister har selv været med til at bryde givet Tilsagn, endogsaa fremsat af hans Forgænger, som gennemførte Loven, og fremsat fra denne Talerstol. Det har den højtærede Minister været med til at bryde, og den højtærede Minister vil ikke være med til at rette det i Dag.

Naar man saa begynder at tale om, at der ændres ikke i Beføjelserne, spørger jeg: Hvad er saa Meningen med den Slags Tilsagn, man kommer med? Man har jo brudt dem og givet Konsulentbeføjelser i Dag, som er imod Forudsætningen i 1933, og saa kan man ogsaa gøre det i Fremtiden. Derfor vil jeg sige baade til Ministeren og de ærede Ordførere, at dersom man siger, der ikke sker nogen Ændring i Konsulentstillingen, er det ikke rigtigt. Konsulentstillingen er i Dag en tidsbegrænset, honorarlønnet Stilling. Man løfter den op til at blive en livsvarig og en fuld og hel Embedsmandsstilling, saa bliver der ikke saa lidt Forskel paa disse to Stillinger.

Naar den højtærede Minister siger, at han kan bære, at vi fralægger os Medansvaret for Tilsynsloven, vil jeg sige til den højtærede Minister, at hvis Ministeren ikke ønsker at forhandle med os paa det Grundlag, jeg har skitseret, kan jeg ogsaa bære, at den højtærede Minister afviser det.

Vesterager: Efter de sidste Bemærkninger af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauberg) finder jeg, at der var endnu mere Grund til at lade dette Lovforslag hvile. Det er blevet fremhævet, at den højtærede Undervisningsminister har tænkt paa, at der skulde gennemføres

en Revision af Tilsynsloven og maaske af flere Ting inden for Skolelovgivningen. Det har jeg ikke noget at indvende imod, tværtimod, men saa er der ikke saa forfærdelig megen Mening i at have saadant et Jag med at faa nogle enkelte Stillinger ændret.

Hvad angaar det Arbejde, der skal udføres med den nye Skolelov, kan jeg godt se, at der er og maa blive en Del Arbejde; men jeg ser nu saa mørkt paa Forholdene økonomisk for Kommunerne, og til Dels ogsaa for Staten, og paa hele den Situation, vi er inde i, at jeg tvivler meget stærkt paa, at Kommunerne kan føre Skoleloven igennem, og saa kommer der et helt andet Spørgsmaal end Spørgsmaalet om en Konsulents eller en Inspektørs Deltagelse i Arbejdet, saa bliver der et alt overskyggende Spørgsmaal, og det er dette: Kan Kommunerne i det hele taget skaffe Pengene til Veje?

Forældreraadene og deres Stilling skal jeg slet ikke komme ind paa. Det er jo til ingen Nytte at trævle alt dette op. Men der er et Par Ting, den højtærede Undervisningsminister er kommet frem med, som i høj Grad forbavsede mig, for det første Paastanden om, at der slet ingen Ændring er i Konsulentens Stilling. Jeg fremhævede netop meget stærkt — og med Rette, mener jeg — baade dette, at han bliver løst fra sin Skolegerning, og dette, at han faar Kontor og Kontorpersonale — og man maa ikke tro, at det blot vil komme til at dreje sig om de 73 000, Lønforhøjelsen vil komme til at andrage, vi kan være rolige for, at det trækker ogsaa et Kontorstyre med sig, og Lønningen udredes efter Lønningslovens § 709, hvor der er Tale om rene og skære Inspektørlønninger. Alt dette fremdrog jeg meget klart. Man kan saaledes ikke komme og sige, at det er det samme, som at man giver en Lærer, der sidder i et Embede, en Konsulentstilling, der er en betydelig Forandring i hele hans Forhold, baade til hans egen Skole og til Skolevæsenet i det hele, og den Forskel kan man ikke, som den højtærede Undervisningsminister gør, se bort fra.

Endelig bemærkede jeg nok Elskværdigheden i Spørgsmaalet om Vikarhold. Ministeren var saa elskværdig at lade skinne igennem, at det vistnok var til Fordel for min Skole, at jeg kunde faa Vikar. Det er den Slags Ting, der ikke rører mig, det er jeg saa vant til; naar man har deltaget i Politik i 30 Aar og har været til adskillige Hundrede Vælgermøder, kender man den Jargon. Men det, jeg sagde til Ministeren om Venstres Stilling og om Vikarer, var ikke henvendt til Venstre, det var hen-